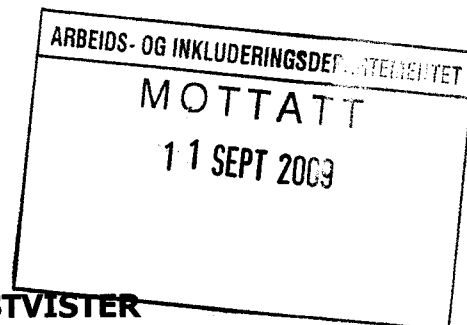

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0080 OSLO

Vår dato 09.09.2009
Deres dato 17.04.2009
Vår referanse 230892-1
Deres referanse 200607-/IP

HØRING - FORSLAG TIL NY LOV OM ARBEIDSTVISTER

Det vises til departementets brev av 17. april 2009 vedrørende forslag til ny lov om arbeidstvister.

NHO legger til grunn at den foreslåtte lov ikke medfører vesentlige endringer i de materielle regler i forhold til nåværende lov om arbeidstvister.

Henvising til høringsbrevets punkter er angitt i parentes.

Lovstrukturen (1.2.3)

NHO er enig i at lovstrukturen bør endres og kan slutte seg til departementets forslag.

Språklig modernisering (2.1)

Vi er også enig i at det er nødvendig med en språklig modernisering.

Teknologinøytralitet (2.2)

Vi er enig i at loven bør utformes teknologinøytral for å åpne muligheten for elektronisk kommunikasjon.

Plassoppsigelse (2.3.2)

Vi er enig i at plassoppsigelse skal gis skriftlig og konstaterer for øvrig at det fortsatt skal gjelde avtalefrihet på dette området. Vi konstaterer videre at en plassoppsigelse fra en fagforening, når annet ikke er avtalt i tariffavtale, nødvendigvis må inneholde navn på de arbeidstakere den gjelder. Vi slutter oss således til departementets forslag.

Plassfratredelse (2.3.3)

NHO er noe skeptisk til å innføre "plassfratredelse" som begrep i loven. Det må ikke herske tvil om at det rettslige utgangspunktet er at en eventuell arbeidskamp vil omfatte alle de som plassene er sagt opp for. At partene likevel kan avtale andre ordninger, er neppe nødvendig å si.

Andre endringer pga. praksis (2.3.4)

NHO er enig i forslaget om at de nevnte bestemmelsene kan utgå.

Rikslønnsnemnda (2.4)

NHO er enig i at lov om lønnsnemnd i arbeidstvister innarbeides i arbeidstvistloven.

Forhandlinger og mekling i saker for (3.2)

Vi slutter oss til forslaget om å innføre rettsmekling og adgangen til å inngå rettsforlik i den forbindelse. Vi er imidlertid av den oppfatning at slik rettsmekling må foretas av en av Arbeidsrettens dommere. Vi finner det lite hensiktsmessig med eksterne meklere.

Partshjelp (3.3)

NHO slutter seg til departementets forslag til regler om partshjelp.

Forening av saker (3.4)

NHO slutter seg til departementets forslag vedrørende forening av saker.

Effektivisering av saksforberedelse og saksbehandling (3.5)

NHO er enig i departementets forslag til regler. Det vises imidlertid til det som er anført nedenfor (under 3.11) om midlertidige forføyninger.

Partenes representanter (3.6)

NHO slutter seg til departementets forslag om at prosessfullmektigene ikke skal telle med blant partsrepresentantene.

Inhabilitet (3.7)

NHO er enig i departementets forslag om at inhabilitetsinnsigelse mot en dommer oppnevnt etter innstilling fra en av partene, bør avgjøres av rettens tre fagdommere og slutter seg til departementets begrunnelse. Dette bør etter vårt syn også gjelde når innsigelsen først reises ved innledning til eller under hovedforhandlingen. På den måten unngår vedkommende selv å måtte delta i avgjørelsen av sin egen habilitet. Dersom inhabilitetsinnsigelsen retter seg mot en av fagdommerne, bør man etter vårt syn falle tilbake på domstollovens § 117 slik at rettens leder alene kan ta stilling til spørsmålet.

Stansning (3.8)

NHO er enig i at reglene om stansning gjøres gjeldende også for Arbeidsretten og at ordningen med "berostillelse" utgår. Vi slutter oss også til departementets forslag om at stansning ikke samlet skal kunne vare mer enn to år.

Fravær (3.9)

NHO er enig i at dagens ordning med behandling av saker hvor saksøkte ikke møter, opprettholdes. Det samme gjelder konsekvensene av manglende prosesshandlinger. Vi slutter oss således til departementets forslag.

Rettsforlik (3.10)

NHO er enig i at rettsforlik skal kunne inngå i forbindelse med rettsmekling og da for den dommer som forestår rettsmeklingen. Vi er også enige i at gyldigheten av et rettsforlik skal behandles av de alminnelige domstoler.

Avskaffelse av de lokale arbeidsretter (3.11)

NHO er i utgangspunktet enig i at de lokale arbeidsretter avskaffes. Vi vil imidlertid påpeke at det innebærer at Arbeidsretten mister muligheten til å overføre et spørsmål om midlertidig forføyning, for eksempel spørsmålet om å forby en varslet arbeidsnedleggelse før lovligheten av denne er avgjort, til den lokale tingrett. Begjæring om slik midlertidig forføyning har ved et par anledninger vært behandlet av lokal arbeidsrett (Stavanger byrett 29. januar 1979 og 8. februar 1980). Vi forutsetter at Arbeidsretten fortsatt skal ha muligheten til å behandle et krav om midlertidig forføyning, og da etter reglene i tvistelovens kapittel 34. Det vises spesielt til Stavanger byretts kjennelse 29. januar 1980. Kopi av kjennelsen vedlegges.

Sakskostnader (3.12)

NHO er enig i at dagens praksis vedrørende saksomkostninger nedfelles i arbeidstvistloven. Vi forutsetter for øvrig at tvistelovens § 19-11 (4) også får anvendelse for Arbeidsretten.

Arbeidsrettens sammensetning

Til utkastets § 39 skal bemerkes:

NHO er av den oppfatning at det ikke bør være tre fulltidsstillinger som dommere i Arbeidsretten. Vi mener behovet for flere fagdommere bør løses ved et samarbeid med Høyesterett eller lagmannsrettene slik at et antall dommere i disse domstolene kan alternere som fagdommere i Arbeidsretten. Et bredere tilfang av dommere vil gjøre Arbeidsretten mindre sårbar.

Vi viser også til utkastets § 39 (4) hvor det vises til at de juridiske dommerne i Arbeidsretten skal fylle kravet til høyesterettsdommere. Det fremgår av domstollovens § 54 at det bl.a. er krav om juridisk embetseksamen med beste karakter. Karaktersystemet ved universitetene er nå endret slik at det ikke uten videre fremgår hva dette kravet innebærer.

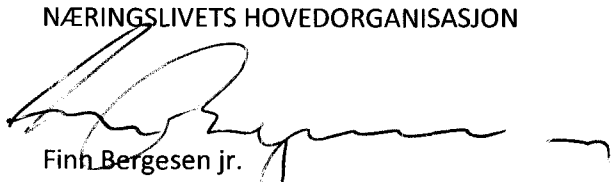
Saksbehandlingen

Til Utkastets § 53 bemerkes:

Rettsens plikt til å sørge for sakens fulle opplysning bør ikke gå lenger enn til de faktiske og rettskildemessige forhold. Det forutsettes at tvistelovens § 9-16 får tilsvarende anvendelse.

Vennlig hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Finn Bergesen jr.
Adm.dir.

Aagaard

-Stavanger byrett avsa som lokal arbeidsrett kjennelse om midlertidig forføyning i.h.t. tvangsfullbyrdelseslovens § 262, hvorved Ekofisk-komiteén ble pålagt å unnlate å iverksette de aksjoner som var varslet på Ekofisk inntil Stavanger byrett som lokal arbeidsrett hadde tatt stilling til om aksjonene ville være tariffstridige og ulovlige.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Vedlegg
S.nr.

STAVANGER BYRETT

gjør vitterlig:

År 1979 den 29. januar ble rett holdt i Stavanger tinghus.

Dommer: Justitiarius Andreas Cappelen.
Protokollfører: Ragnhild Gulliksrud.
Sak nr.: 17/1979 A IV.
Saksøker: Phillips Petroleum Company Norway v/ styrets formann B.M. Boyce, Stavanger.
Pro sessfullmektig: Advokat Pål Mitsem, Stavanger.
Saksøkt: Ekofisk-komiteén v/ styrets formann, Øyvind Krovik, Stavanger.
Prosessfullmektig: H.r.advokat Tormod T. Våland, Stavanger.
Saken gjelder: Begjæring om midlertidig forføyning:
Ekofisk-komiteén pålegges å unnlate å iverksette politiske aksjoner som er varslet på Ekofisk inntil Stavanger byrett har tatt stilling til om aksjonene er tariffstridige og ulovlige.

Retten avsa samme dag slik

k j e n n e l s e :

Phillips Petroleum Company Norway har ved sin prosessfullmektig, advokat Pål Mitsem, ved stevning av idag til Stavanger byrett som lokal arbeidsrett, anlagt sak mot Ekofisk-komiteén som er en fagforening av oljearbeidere som arbeider bl.a. på produksjons- og boreplattformer tilhørende saksøkeren i Nordsjøen, med kray om å få fastslått ved dom om at en av Ekofisk-komiteen varslet angivelig politisk aksjon på Ekofisk 30. januar d.å. er ulovlig, idet den angivelig er i strid med § 6 nr. 1 i lov om arbeidstvister

av 5/5 1977.

Saken er anlagt ved Stavanger byrett i medhold av arbeidstvistlovens § 26 pkt. 1, jfr. samme lovs § 7 nr. 3, idet tvisten gjelder en arbeidsgiver.

Aksjonen fra Ekofisk-komiteens side er i en såkalt Bulletine, datert 26. ds. beskrevet som følger:

"Styret i Ekofisk-komiteen vil med dette erklære at på tirsdag 30. januar 1979 kl. 1200 til 30. januar 1979 kl. 2400 vil det bli produsert med minimum ventilåpninger på alle brønnene på Ekofiskområdet. Oljeledningen til Teeside og gassledningen til Emden vil bli stengt. Alt arbeide ut over dette vil bli holdt på et minimum. Bare helikoptertransport og sikkerhetsarbeide vil bli utført."

Denne aksjon er i nevnte Bulletin omtalt som "Denne politiske aksjon" og sier seg å være rettet mot regjeringen for dens angivelige forskjellsbehandling av fagforeningene i Nordsjøen som angivelig favoriserer LO gjennom utnyttelse av lover, lønnsnemnder og prisstopp. I uttalelsen heter det forøvrig bl.a.:

"Vi aksepterer selv lønnsstoppen, men vi aksepterer ikke at LO får dispensasjonsrett med høye lønnsøkninger som ikke står i avtalen. Ekofisk-komiteen får blankt avslag på eksisterende avtaler hvor bl.a. lønssystemet vedrørende opprykk og opplæring blir rammet."

Det er videre på det rene at det i brev av 4/1 d.å. fra Ekofiskkomiteen ved hovedtillitsmann Øyvind Krovik til Forbruker- og Administrasjonsdepartementet ble søkt om dispensasjon fra inntektsstopploven av 17/11 1978 nr. 73 for å få gjennomført en 3.5% lønnsøkning fra 1. januar 1979, i henhold til avtale mellom Phillips Petroleum Company Norway og Ekofisk-komiteen. I siste avsnitt i brevet heter det følgende:

"Hvis ikke denne dispensasjonen går igjennom vil styret i Ekofisk-komiteen måtte ta de nødvendige steg for å vise våre medlemmer at vi fortsatt er i stand til å drive vår fagforening etter deres ønske som en fri og effektiv fagforening." Det er opplyst at denne søknaden om unntak fra lønnsstopploven ikke ble gjort fra departementets side. Ekofisk-komiteen har ikke klaget

over vedtaket til regjeringen.

I et forhandlingsmøte mellom representanter for partene fredag den 26. januar 1979 fremhevet representanter for arbeidsgiveren bl.a. at den varslede aksjon måtte ansees som et brudd på arbeidstvistlovens § 6, idet grunnen til streiken fra arbeidstakerrepresentantenes side var at medlemmene av deres forening ^{ikke} fikk fordeler som foreningen mener er berettiget etter tariffavtalen og lønnstopploven, og at streiken derfor er i strid med arbeidstvistlovens § 6, og at dette er tilfelle selv om streiken retter seg mot Forbruker- og administrasjonsdepartementet. Under dette forhandlingsmøte henviste Ekofisk-komiteens representanter til den foran nevnte Bulletine som avsluttet med følgende:

"Vi forventer at regjeringen snarest slutter med denne forskjellsbehandling. Hvis ikke vil mulighetene for en lenger politisk streik være mulig.

Nytt styremøte i Ekofisk-komiteen er berammet til 6. februar 1979 for å ta stilling til om regjeringen har endret sin holdning til denne forskjellsbehandling".

I stevningen av 29. ds. har Phillips Petroleum Company Norway formulert følgende påstand:

1. Ekofisk-komiteens varsel om politisk aksjon på Ekofisk 30. januar 1979 fra kl. 12.00 til kl. 24.00 og varsel om mulig lenger streik etter 6. februar 1979 er tariffstridig og ulovlig.
2. Ekofisk-komiteen plikter uten opphold å trekke varselet tilbake."

Samtidig med at stevningen ble innlevert til retten idag morges har advokat Mitsem på sin parts vegne fremsatt en skriftlig begjæring om midlertidig forføyning der det bl.a. heter:

"Rekvirenten ber med dette om en midlertidig forføyning i henhold til tvangsfullbyrdelseslovens § 262. Det pekes særlig på at det er nødvendig å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe og for å hindre voldsheter som motpartens adferd gir grunn til å frykte for.

Rekvirenten antar at avgjørelsen er så påtrengende nødvendig at den bør treffes uten muntlige forhandlinger, jfr. tvfl. § 264.

Det bes om at retten treffer beslutning om en midlertidig forføyning som går ut på at Ekofisk-komiteen ikke iverksetter de varslede politiske aksjoner før retten har kunnet ta stilling til om de varslede aksjoner er tariffstridige og ulovlige, eller eventuelt lovlige.

sin del medvirke til en så hurtig berømmelse og avgjørelse av saken om lovligheten av aksjonene som mulig. Det tap Ekofisk-komiteen vil lide ved en kort utsettelse vil være helt ubetydelig, hvis det i det hele er i pakt med vanlig sprogbruk å kalle det et tap.

Rekvirenten nedlegger erbødig påstand om slik

b e s l u t n i n g:

Ekofisk-komiteen pålegges å unnlate å iverksette politiske aksjoner som er varslet på Ekofisk inntil Stavanger byrett har tatt stilling til om aksjonene er tariffstridige og ulovlige."

Rettsmøte til behandling av den foreliggende begjæring ble avholdt i dag kl. 1200. Under dette rettsmøte var saksøkeren representert ved advokat Pål Mitsen. For saksøkeren møtte dessuten senior vice-president og general consul J.G. Williams og drilling og productions manager F.C. Morgan. Den siste ble avhørt som vitne. Fra Ekofisk-komiteen møtte formann i styret Øyvind Krovik og første og andre viseformann i Ekofisk-komiteen, henholdsvis Leif Tislevoll og Arthur Hodder som alle avga forklaring. H.r.advokat Tormod Våland møtte som komiteens prosessfullmektig. Han har nedlagt slik påstand:

"Prinsipielt: Saken avvises for byretten som lokal arbeidsrett.

Subsidiært: Ekofisk-komiteen tilkjennes saksomkostninger."

Retten vil først måtte ta stilling til saksøktes anførsel om at byretten ikke har kompetanse til å ta stilling til begjæringen om midlertidig forføyning.

Saksøktes prosessfullmektig har om dette særlig anført at arbeidstvistloven ikke har noen bestemmelse som innebærer at en arbeidsrett - således heller ikke en lokal arbeidsrett - kan treffe bestemmelse om midlertidige forføyninger i samsvar med de bestemmelser i tvangsfullbyrdelsesloven som finnes i denne lovs 15. kapitel. Slik bestemmelse kan bare treffes av de namsmyndigheter som er direkte nevnt i tvangslovens § 18 flg.

Saksøkerens prosessfullmektig har anført at retten er kompetent til å ta stilling til kravet om midlertidig forføyning når kravet som i dette tilfelle ved stevning er bragt inn for byretten. Han har vist til tvangslovens § 263 og har anført at arbeidstvistlovens

prosessuelle bestemmelser må sies å være supplert av våre alminnelige rettergangslover. Han har forøvrig vist til bestemmelsen i arbeidstvistlovens § 7 p.6 som etter hans mening direkte viser at en arbeidsrett også kan treffe beslutninger om midlertidige forføyninger eller kjennelser om slike.

Retten skal bemerke at den finner å være kompetent til å ta realitetsstandpunkt til den foreliggende begjæring, idet retten innledningsvis bemerker at det ikke er reist innvendinger mot at Stavanger byrett som lokal arbeidsrett har kompetanse til å ta stilling til det rettskrav som er reist i stevningen.

Det er riktignok så at arbeidstvistlovene ikke selv direkte har noen bestemmelser som sier at den har kompetanse til å treffe beslutninger om midlertidige forføyninger av den art som er nevnt i tvangslovens 15. kapitel. Når h.r.advokat Våland under prosedyren om dette spørsmål har anført at arbeidstvistlovens § 7 pkt. 6 nærmest tyder på at arbeidsretten ikke har en slik kompetanse, kan retten imidlertid ikke være enig i det. Bestemmelsen sier kun at hvis det er truffet bestemmelse om arrest for å sikre et erstatningskrav hvis avgjørelse hører under arbeidsrett eller herreds- eller byretten etter arbeidstvistloven, må selve erstatningskravet være reist ved stevning innen 6 døgn. Bestemmelsen sier ikke noe om hvorvidt arrestbeslutningen er gjort av arbeidsretten eller av de ordinære namsmyndigheter. Begge deler kan i og for seg tenkes. Retten skal forøvrig bemerke at det må være den naturlige prosessordning at den domstol som har fått et krav til pådømmelse og som er kompetent til å avgjøre kravet også er kompetent til å treffe de midlertidige forføyninger som våre prosess- og tvangslover ellers åpner adgang til. Tvangslovens " 265 synes i så henseende å gi uttrykk for et naturlig prinsipp som også må få anvendelse på arbeidsretten. Nærværende rett anser seg etter dette kompetent til å behandle begjæringen om midlertidig forføyning og går så over til å behandle denne begjæring.

De saksøkte har i retten anført at den aksjon de vil sette ut i livet ikke vil medføre en slik vesentlig skade eller ulempe eller reise behov for å hindre voldsomheter slik som nevnt i tvl. § 262 pkt. 2. Den nedsettelse av produksjonen på Ekofisk-feltet som vil finne sted, vil i verdi dreie seg om 15 millioner kroner i løpet av de 12 timer aksjonen den 30. ds. vil pågå. Det er overhodet ikke tale om om voldsomheter fra arbeidstakernes side. De har også gjort gjeldende at det ikke vil inntreffe noen skader og at sikkerheten ikke vil bli utsatt for noen risiko ved at nedtrapningen av produksjonen blir gjennomført slik som forutsatt.-

Fra saksøkerens side er det anført at gjennomføringen av aksjonen, slik som de ansatte tenker seg å gjennomføre den, vil være i strid med de sikkerhetsforskrifter som er gjeldende for slik nedtrapning av virksomhet, og at dette vil sette sikkerheten i fare. Det er arbeidsgiverne som har ansvaret for sikkerhet på anlegget, og en nedtrapning "shut-down" vil skje under ledelse av de supervisorer som har den øvrige ledelse på den enkelte plattform og under ledelse av de personer i ledelsen som har til oppgave å koordinere disse operasjoner.- Det vil som følge av dette ansvarsforholdet kunne oppstå motsetninger mellom denne ledelse og de operatører som i tilfelle alene vil foreta den nedtrapning av produksjonen som det er tale om.

Det bemerkes at de tre representanter for Ekofisk-komiteen som har gitt forklaring i retten har gitt uttrykk for at de regner med at bedriftens ledelse vil medvirke til den nedtrapning det er tale om, og at hvis den ikke medvirker til dette, vil Ekofisk-komiteen etablere en fullstendig produksjonsstans.

Det er opplyst i retten at det er en meget omfattende prosedyre som er utarbeidet for den fremgangsmåte som skal anvendes ved nedtrapning, "shutdown" av anleggene på Ekofisk, og at de enkelte

opratører ikke har kjennskap til denne prosedyre, selv om de kjenner de enkelte operasjoner de selv skal utføre. De har imidlertid anført at de har erfaring fra tidligere nedtrapninger. Til dette er det fra bedriften d.v.s. fra den avhørte drilling og operasjonsmanager F.C. Morgan, anført at enhver "shutdown" må ta sitt utgangspunkt i den spesielle situasjon som foreligger til enhver tid på anleggene.

Det bemerkes at verneleder Hodder i retten har uttalt at ifall bedriftens ledelse ikke er villig til å medvirke til nedtrapningen av anlegget, har han ikke gjort seg opp noen klar mening om hvorledes han vil forholde seg. Saken må da diskuteres pånytt.

Retten skal bemerke at den finner å ville imøtekomme saksøkerens krav, idet retten finner at betingelsene etter tvangslovens § 262 jfr. § 265 er tilstede for dette. Retten legger da vekt på at driften av de produksjonsplattformer m.v. som saksøkeren har i Nordsjøen er meget komplisert, der kravet til sikkerhet er fremtredende. Feildisposisjoner vil, så vidt retten har forstått, kunne føre til betydelige skader ut over de 15 millioner kroner i produksjonstap som vil bli følgene av aksjonen den 30. ds. Det er etter rettens mening ikke godtgjort at det vil oppstå "voldsomheter" om arbeidstakerne selv griper inn i produksjonsprosessens ledelse. Men etter loven er det tilstrekkelig å kunne konstatere at vesentlig skade kan inntre om nedtrapningen av anleggene foretas uten den ledelse som alltid ellers har forestått slike skritt på plattformene.

Retten gir derfor saksøkeren medhold i det krav om midlertidig forføyning som han har reist. Retten vil i denne forbindelse tilføye at om retten i hovedsaken, som senere kommer til bedømmelse, skulle komme til at den planlagte aksjon ikke er i strid med arbeidstvistlovens fredsplikt etter § 6, således at aksjonen fra arbeidstakerne i en situasjon som den foreliggende, er lovlig, må det være

i begge parters interesse og ligge innenfor deres plikter å foreta den forskriftsmessige nedtrapning av produksjonen som i så tilfelle vil måtte skje. Retten vil dessuten bemerke at rettens avgjørelse når det gjelder de midlertidige beføyelser ikke hindrer Ekofisk-komiteen på annen, men klar lovlig måte å protestere mot de avgjørelser som er blitt truffet av de offentlige myndigheter og som direkte eller indirekte berører deres arbeidsforhold eller deres stilling som organisasjon på arbeidsmarkedet.

Etter dette treffer retten vedtak som påstått av saksøkeren. Hovedsaken vil bli fremmet med all mulig hurtighet. Om dom i hovedsaken kan falle før 6. februar d.å. kan det imidlertid idag ikke sies noe bestemt om. Retten finner det derfor riktig at vedtaket om midlertidig forføyning/^{-er}også må omfatte de tiltak som Ekofisk-komiteen har varslet om å sette iverk fra 6/2 d.å. og som må forståes å ville innebære en lengere streik. Det vises for såvidt til det som er anført i den foran nevnte Bullantine av 26/1 d.å.

S l u t n i n g:

Ekofisk-komiteen/pålegges å unnlate å iverksette de aksjoner som er varslet på Ekofisk inntil Stavanger byrett som lokal arbeidsrett har tatt stilling til om aksjonene er tariffstridige og ulovlige.

Kjennelsen ble lest opp uten at noen av partene var tilstede. Kjennelsens slutning ble imidlertid gjort kjent for partene pr. telefon umiddelbart etter at kjennelsen avlestes. Den blir å forkynne for partene gjennom deres prosessfullmektiger. Kjennelsen kan påkjæres med en frist av 14 dager fra forkynnelsen.

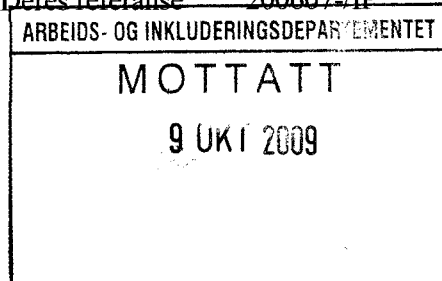
Retten hevet kl. 2000.

Andreas Cappelen
Andreas Cappelen. *R. H. J. Johansen*
R. H. J. Johansen

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0080 OSLO

Vår dato 07.10.2009
Deres dato 17.04.2009
Vår referanse 236125-1
Deres referanse 200607-/IP

HØRING - FORSLAG TIL NY LOV OM ARBEIDSTVISTER

Det vises til departementets brev av 17. april 2009 vedrørende forslag til ny lov om arbeidstvister og til NHOs svar datert 9. september 2009.

I tillegg til det som fremgår av vårt ovennevnte brev finner NHO grunn til å nevne at forslaget til § 17 synes å ha fått en uheldig utforming. Systemet med plassfratredelse i NHOs hovedavtaler innebærer ikke at plassoppsigelsene endres. Det er bare selve konsekvensen av plassoppsigelsen som kan iverksettes delvis og slik at hver av partene kan utvide konflikten innenfor rammen av den gitte plassoppsigelse med fire dagers varsel. Endring av rammen kan bare skje ved at det gis helt ny plassoppsigelse.

Vennlig hilsen
NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON
Arbeidsrettsavdelingen

Nina Melsom

Avd.dir.